

Червѐната река̀ – 1. Др., от търг за нива, 1899 г.; 2. Глш., СЗ 1; 3. Кал., СИ 2.

Червѐната тиква – Бл., СЗ 2,3.

Червенàшка поля̀на – Кал., СИ 3.

Червенàшко усѐе – Бл., С 7,5.

Червенїцата – Ст.р., от емл. рег.

Червѐния байр – Кам., голо възвишение с каменоломна.

Червѐния бряг – Зл., в., Ю 0,5.

Червѐния камък – 1. Бл., ЮЗ 3, голям камък сред лозя с камениста почва; 2. Др., СЗ 3,5; 3. Ж.в., И 3, ниви

Червѐния път – 1. Глш., С, по него идвали черкезите от с. Матей. ДИ: *Черкѐзкия път*; 2. Ст.с., СИ.

Червилѐнца – Глш., от запис, 1984 г.

Чергелїева могила – Топ., СИ, 2,5, средната от група могили.

Чердàчета – Тр., СЗ, гориста местност.

Черен, Чер̀на, Чер̀но, Чер̀ни – в местното тълкуване: географски обекти с *тъмен* – от *сив* до *черен* цвят.

Черѐшата – 1. Ич., Ю 4, кладенец до *черешови дървета*; 2. Сл., СЗ 5. ДИ: *Керзлїка, Дик тепѐ* – места, където имало засадени *черешови дървета*.

Черѐшите – 1. Гав., от търг за нива, 1899 г.; 2. Шив., от рум. вл., за ниви, 1883, 1884 г.; 3. Боз., СЗ 2,5.

Черкѐзица – 1. Зл.в., СИ 3,5; 2. МЧ., Ю 4, обраб. земя край р. Тунджа. По местни предания мястото е използвано за изходна точка при нападение на *черкези* – народност, живееща в планините на Кавказ. След завземането на родните им места от Русия през 1864 г. голяма част от тях са преселени по българските земи. В Сливенско образуват селище при старото село *Матей* и в поречието на р. Луда Камчия, в землището на Медвен. Оставени без достатъчно препитание, те извършвали грабителски набези над българите. След Освободителната война са изселени. Вж. в ч. I.

Черкѐзки хармани – 1. Ич., ЮИ 3,5; 2. Глш., СЗ 9, някогашни хармани на *черкезите* от с. Матей, където те са вършеели крадените снопи.

Черкѐнолу – Ст.р., С 1,2, планински рид, на който по предание е имало временна стоянка на селото с черква.

Черкешлїй – име на с. Жельо войвода до 1934 г. Има три версии за името: 1) основали са го заселници от анадолското селище *Черкешлу*; 2) по народна етимология: местният султан Герей бил с *черкезки* произход по майка; 3) от *черкезкия* (грабителски) характер на местното население.

Черкешлїйски път – 1. Бл., ЮЗ; 2. Сл., ЮИ – стари пътища към с. Жельо войвода (*Черкешлїй*).

Черкешлїйски сїнор – Др., ЮЗ, обраб. земи до границата със землището на с. Жельо войвода

Черкешлү – име на с. Жельо войвода в осм. док. от 1609 г. (Стойков 1959: 394).